

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku D. [...] sp. z o.o. w W. (poprzednio: V. [...] sp. z o.o. S.K.A. w W.)

przy uczestnictwie Miasta W. o ustanowienie służebności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 27 lutego 2015 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona

w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej uczestnika od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 lutego 2015 r. został oparty na przesłance wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Zdaniem skarżących, oczywista zasadność skargi polega na tym, że Sąd Okręgowy naruszył art. 378 § 1 k.p.c. oraz 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. w związku z art. 391 k.p.c. i w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

Skargi nie można uznać za oczywiście uzasadnioną. Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni (por. m. in.: postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 marca 2002 r., sygn. akt I PKN 341/01, OSNP 2004/6/100 i z dnia 10 stycznia 2003 r., sygn. akt V CZ 187/02, OSNC 2004/3/49). Skarżący powinien w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zawrzeć wyodrębniony wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się „oczywistość” naruszenia prawa (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 5 września 2008 r., sygn. akt I CZ 64/08, nie publ. i z dnia 19 grudnia 2001 r., sygn. akt IV CZ 200/01, nie publ.).

Tego rodzaju argumentów skarżący nie przytoczył; podnosił jedynie, że doszło do nierozpoznania zarzutu apelacji, w którym wytknięto błędną wykładnię art. 145 k.c. Sąd Okręgowy stwierdził jednak wyraźnie w uzasadnieniu, że w sprawie zostały wyciągnięte „trafne wnioski prawne i poprawnie Sąd Rejonowy zinterpretował przepisy”. Oznacza to, że sąd drugiej instancji nie podzielił zarzutu naruszenia art. 145 k.c., uznając w tym zakresie wywody pierwszej instancji za prawidłowe.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw